

Komentár evanjelia na štvrtú veľkonočnú nedeľu (cyklus B): radosť, ktorá mení svet

Komentár na štvrtú veľkonočnú nedeľu (cyklus B). „Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier položí svoj život za ovce“. Taký je Ježiš Kristus a taký chce, aby sme boli aj my. To je jediný spôsob, ako zažiť skutočnú slobodu. Slobodu Božích detí, slobodu Ježiša Krista, slobodu veľkodušného sebadarovania. Radosný Ježiš Kristus mení svet svojím sebadarováním. My

v jeho sebadarovaní máme
radosť, ktorá mení svet.

Evanjelium (Jn 10, 11-18)

Ježiš povedal:

„Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier položí svoj život za ovce. Nájomník a ten, čo nie je pastierom a ovce nie sú jeho, opúšťa ovce a uteká, keď vidí prichádzať vlka, a vlk ich trhá a rozháňa. Veď je nádenník a nezáleží mu na ovciach. Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce. Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier. Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa si ho vziať. Taký príkaz som dostal od môjho Otca.“

Komentár

Obraz Dobrého pastiera bol Ježišovým poslucháčom dobre známy. V Starom zákone boli Mojžiš a Dávid, predtým ako si ich Boh vyvolil za pastierov svojho ľudu, pastiermi stád. Neskôr, počas vyhnanstva, Ezechiel hovoril o samotnom Bohu ako o pastierovi svojho ľudu: „Ako si pastier navštíví stádo, keď je uprostred svojich roztratených oviec, tak navštívim svoje ovce a vyslobodím ich z každého miesta, na ktoré boli zahnané v oblačný a hmlistý deň“ (Ez 34, 12).

Ježiš oznamuje, že tento deň už nastal.

Predstavuje sa ako dobrý pastier.

On je Boh, ktorý sa stal človekom, ktorý bdie nad ľuďmi, ktorý ich

zhromažďuje do jednej rodiny,
rodiny Božích detí, a živí ich
vlastným telom, aby mali večný
život.

V tejto reči o Dobrom pastierovi nám
Ježiš Kristus hovorí, aký je, ale aj to,
kam nás chce viesť. Chce z nás urobiť
dobrých pastierov v našom
každodennom živote.

Ježiš hovorí o pravom pastierovi tri
veci: položí svoj život za ovce; pozná
ich a ony poznajú jeho; a ide im
naproti, aby žili v jednom stáde, v
jednej rodine (Benedikt XVI, *Homília
na svätej Omši pri príležitosti
kňazskej vysviacky*, 7. mája 2006).

Na prvom mieste pastier dáva svoj
život za svoje ovce.

Tajomstvo kríža je jadrom života
Ježiša Krista.

Kristus sa vyzlieka zo svojej
hodnosti, zo svojej božskej slávy,

oblieka si naše šaty - šaty ľudskosti, bolesti, utrpenia, osamelosti, opustenosti, podobné nám vo všetkom okrem hriechu -, necháva sa ponížiť na smrť na kríži, a tak sa dáva každému z nás.

A v každej Eucharistii sa stretávame s ním, s Kristom, Dobrým pastierom. On sa úplne sprítomňuje, berie nás do svojich zranených rúk, požehnáva nás, dvíha nás, opäť nás nesie, dáva sa nám za pokrm.

A robí to pre nás, aby sa dotkol najvnútornejšej časti našej ľudskej skutočnosti, aby zakúsil celú našu existenciu a uzdravil ju.

V každej Eucharistii nám dáva svoje telo, ktoré sa nám dáva, svoju krv, ktorá sa vylieva. Dáva nám svoju silu sebadarovania až do konca. Eucharistia sa nekončí prijímaním. Chce, aby sme každý deň žili eucharisticky, so srdcom v živom

tele: aby sme dávali svoj život za iných.

Po druhé, pastier pozná ovce a ony poznajú jeho.

Ale poznanie Ježiša Krista nie je formálne poznanie; vzťah, ktorý chce s nami mať, nie je rutinný, neosobný, suchý. Je to vzťah lásky. Je to poznanie zo srdca.

Ježiš Kristus nás pozná: má nás vo svojom srdci. Zranené srdce, prebodnuté láskou, ktoré na nás volá: „neskrývaj sa, príď ku mne, neunavuj sa, dotkni sa ma, milujem ťa“.

A keď sa k nemu priblížime, keď vstúpime do jeho srdca, dáva nám svoje srdce, aby sme mohli cítiť spolu s jeho srdcom.

Prosí nás, aby sme milovali ako On, aby sme poznali druhých ako On: zo srdca. V Eucharistii nám dáva svoje

telo, aby sme mohli milovať z jeho srdca.

Napokon sa pastier usiluje o jednotu.

Kristus nezomrel za niekoľkých,
zomrel za všetkých mužov a ženy
všetkých čias.

Stále ich každý deň hľadá a potrebuje
nás. Uprostred našich životov, našich
ulíc a námestí, našich zamestnaní a
prestávok, našich rodín a
priateľstiev, našich bolestí a chorôb,
našich úspechov a neúspechov,
našich príchodov a odchodov. Tam,
kde žijeme: žijeme zo srdca Ježiša
Krista.

V každej Eucharistii nás vovádza do
svojho kňazského srdca, aby sme
jeho chválu, vďačnosť, pokánie a
prosby urobili svojimi. Dáva nám
katolícke, univerzálne srdce.

Dobrý pastier dáva život, poznáva zo
srdca, usiluje sa o jednotu.

Taký je Ježiš Kristus a taký chce, aby sme boli aj my. Iba tak zažívame skutočnú slobodu. Slobodu Božích detí, slobodu Ježiša Krista, slobodu veľkodušného sebadarovania.

Radostný Ježiš Kristus mení svet svojím sebadarováním.

My v jeho sebadarovaní máme radosť, ktorá mení svet.

Luis Cruz // Photo: Pexels -
Gustavo Fring

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-4/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-4/) (20.04.2025)